

Ἀπολυτίκιον

^Γ ^Π
^π ⁹ **Γ**ην κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 πα θους πι στου με νος ^Δ **Δ**εκ νε κρων η γει ρας
 τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος ^π ⁹ ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες ^Δ **Δ**τα της νι κης συμ βο λα
 φε ρον τες ^π ⁹ σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βο ω ω μεν ^Δ **Δ**ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ^Δ **Δ**
 ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος ^Δ **Δ**εν ο νο μα
 * ^Γ **Γ** (γ ')
 τι Κυ ρι ι ου π
9

Κατάληξις.*
^π ⁹ ρι ι ου ου ου π
9

Κάθισμα.

Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

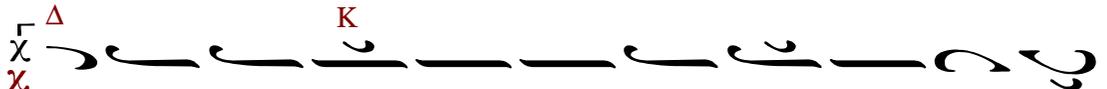
Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρόν, τὴν τοῦ Κόσμου ζωοδότα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος Ἀνάστασιν, Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου Σωτήρ, δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, δόξα τῷ διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

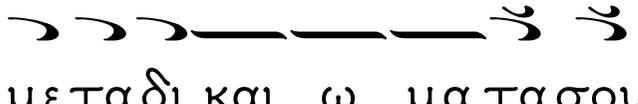
Δόξα Πατρὶ ... **Κ**αὶ νῦν ... τὸ αὐτό.

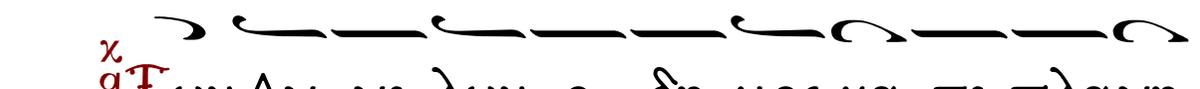
Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, ...

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

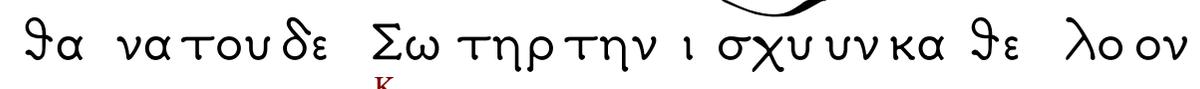
Ἦχος λή Πα

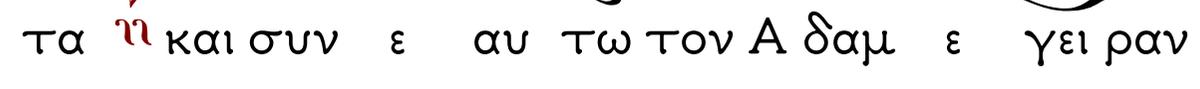

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου κ
ρ

των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη

ο ρων σε εν νε κρο ιο ις λο γι σθη τα κ
ρ του

θα να του δε Σω τη ρτην ι σχυ υν κα θε λο ον

τα και συν ε αυ τω τον Α δα μ ε γει ραν

τα κ
ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας ου κ
ρ

^χ₉ **Τ**ι τα μυρα συμπαθως τοις δακρυ
 σιν ωμαθη τριαι κίρνα τε ^χ₉ οα
 στραπτωνεν τωτα φωΑγγελος προσε
 φθεγγετο ταις μυροφοροις ^χ₉ ι δε τε υμεις
 τον τααφον και ησθητε ^χ₉ οσωτηρ γαρ
 ε ^Δζα ^Κνε εστη του μνηματος ^χ₉
^χ₉ **Ε**υ λογητος ει ^ΔΚυ ^Κρι ε δι δαζον
 μετα ^Κδι και ωματα σου ^χ₉
^χ₉ **Λ**ι αν πρωι μυροφοροι εδραμον
 προς το μνημα σου θρηνολογουσαι ^χ₉ αλλε
 πεστη προσ αυτας ο Αγγελος και ει ειπε

^{γ'} ^α Ψηρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε ^χ ⁹ την

Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε ^χ ⁹

^Δ ^Κ ^χ ⁹ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

με τα δι και ω μα τας σου ^χ ⁹

^Μ ^Κ ^χ ⁹ Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ^χ ⁹ ε

νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθε γο

με ε νου ^{γ'} ^α τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο

γι ζε σθε ^χ ⁹ ως Θε ος γαρ ε ζα νε ε στη

του μνη μα τος ^χ ⁹

^χ ⁹ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

ματι

χ
9

^χ₉ Προσκυνομεν Πατερα και τον του ου
 του Υι ο ον τε και το Ααγι ον Πνευμα ^χ₉ την
 Αγιαν Τριαδα εν μι α τη ου σι ι
 α ^{γ'} ^χ₉ συν τοις Σερα φειμ κρα ζοντες το Α
 γι ος Α γιος ^χ₉ Α γιος ει Κυρι ε ^χ₉

^χ₉ Και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας τω ν αι ω νων α μην ^χ₉

^χ₉ Ζω ο δο την τε κουουσα ε λυ τρω ω
 σω Παρ θε ε νε τον Αδα αμ α μαρ τιας ^χ₉ χαρ
 μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπησ πα

 ρε εσχες ^{γ'} η̇ ρευσαν τα ζωης ι̇ θυ νε προς ταυ

 την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

 θρωπος x
q

x
q Ἄλ λη λου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'} η̇

 αλ λη λου ι α δο ο ζα σοι ο Θεος (Δίς) x
q

Το γ'. x
q Ἄλ λη λου ι α αλ λη λου ι

 α αλ λη λου ι ι ι α δο ζα σοι ο Θε

 ο ο ο ος x
q

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
 Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Κάθισμα. (ὁ α' χορὸς)

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἡρώτας, ἐν Βηθανίᾳ παρών, Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον τὸν Λάζαρον, ὄν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

(ὁ β' χορὸς) Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... τὸ αὐτό.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,

ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. ᾠ. Εἰρμὸς.

ᾠχος π. δ. Νη

ᾠ Ἄσωμεν τω κυριω ᾠ τω δια

γα γοντι τον λαον αυτου εν ερυθρα θα

λασση ᾠ ωδην επι νικιον ᾠ ο οτι δε

δοξασται (Δίς) ᾠ

ᾠ Δοξα σοι ο θεος ημων δοξα σοι ᾠ

ᾠ Ἄλαζαρων τε εθνεωωτα ᾠ νευματι

τω θειω εξανεστησας ᾠ πλαστουργος

ως υπαρχων ᾠ και ζωης ταμιου ουχος

φιλανθρωω πε ᾠ

ᾠ Δοξα σοι ο θεος ημων δοξα σοι ᾠ

κη ρυτ τει την Α ναστασιν Χριστου του ζω
ο δο του ^Αα τη ε γερσει Λα ζα αρου χο
ρε ευ ου ου σα ν
α

Ἄτερος Κανὼν τοῦ Λαζάρου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

ᾠχος λ' δι — Γα

Δοξα σοι ο Θεο ος ημων δοξα

σοι

Οπριν εκμη οντων παραγων την

συμπασαν κτισιν και γινωσκων των καρ

διων ταμεια προλεγεις ως δεσπο

της τοις Μαθηταις του Λαζαρου την κοιμη

σιν

Δοξα σοι ο Θεο ος ημων δοξα

σοι

^N ^Γ ^N ^Π
 Ἄν αν θρω πον φυ σει ου σι ω θεις Ἄ Χρι
^N ^M
 στε εκ Παρ θε ενου ^π του Λα ζα ρου συ την τα
^Γ ^χ ^λ
 φην Ἄ μα θειν ε πη ρω τας ως αν θρω πος
^N ^Γ
 ουκ α γνο ων ως Θε ος οπου ε κει το ^Γ

Δόξα... ^N ^Γ ^N
 Ἄ Πι στου με νος Λο γε την σε αυ
^Π ^N ^π
 του Ἄ Α να στα σιν ο ον τως ^π ως εξ υ πνου
^M
 τον προ σφι λη Ἄ α νε στη σας η δη ο δω
^N ^χ ^λ
 δο τα ^χ τον τε ταρ ται ον νε κρον εκ του μνη
^Γ
 ματος ^Γ

Καὶ νῦν ... ^Γ ^N
 Ἄ Τα ζεις σε Αγ γε λων και των
^Π ^N ^π
 βρο των Ἄ α νυμ φευ τε Μη ητερ ^π ευ φη μου

27-04-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

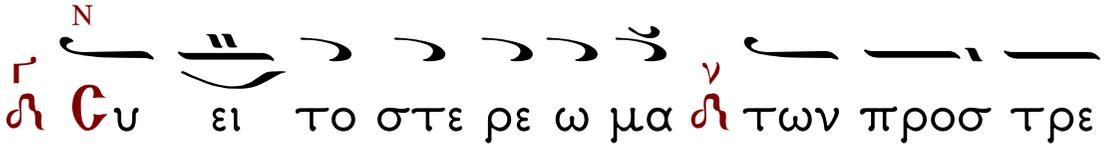
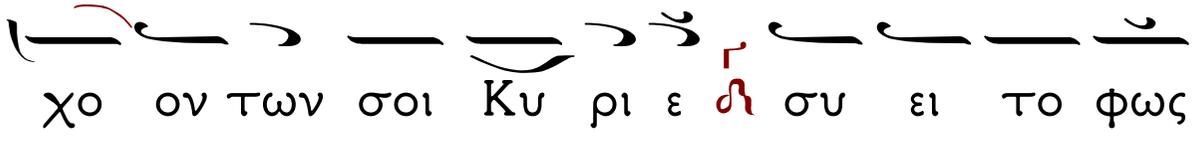
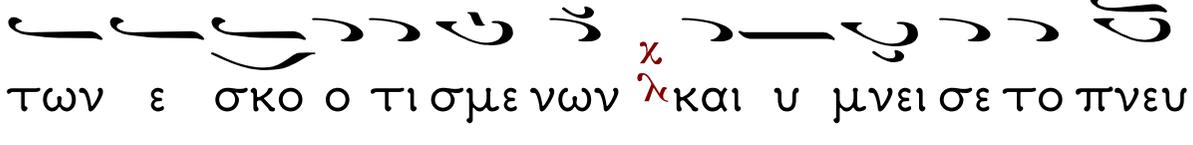
^Μ
σιν ανελ λι πως^ρ τον Κτι στην γαρ του των ω
σπερ βρε φος^χ εν ταις αγ κα λαις σου ε βαστα
σας ^Γ

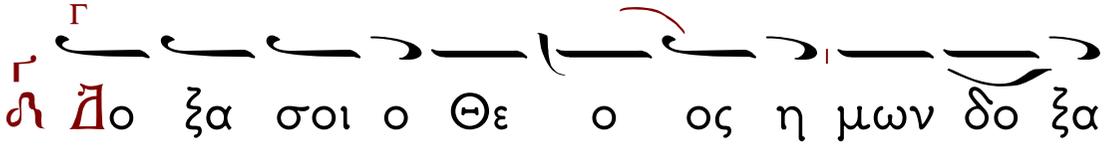
Κανὼν α', Ὠδὴ γ', τοῦ Λαζάρου.

ᾠχος πλ. δ'.

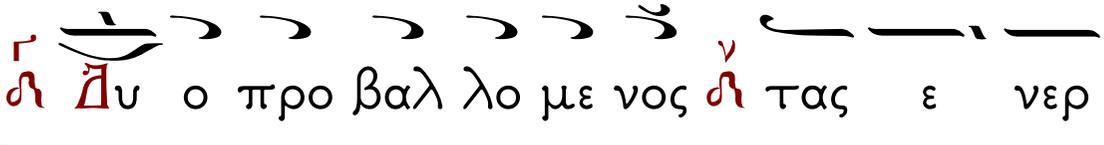
Ὁ Εἰρμὸς.

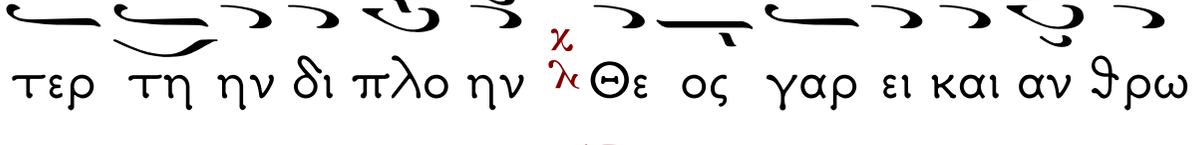
ᾠχος λ' δι' Γα

Κυ εἰ το στε ρε ω μα των προσ τρε

χο ον των σοι Κυ ρι ε συ εἰ το φως

των ε σκο ο τισμε νων και υ μνει σε το πνευ
 (Δίς)
μα μου

 Δο ζα σοι ο Θε ο ος η μων δο ζα

σοι

 Δυ ο προ βαλ λο με νος τας ε νερ

γει ει ας σου ε δει ζας των ου σι ων Σω

τερ τη ην δι πλο ην Θε ος γαρ ει και αν θρω

προς

Γ
Δ

Γ
Δ Δοξα σοι ο Θεο ος ημων δοξα

σοι

Γ
Δ

Γ
Δ Ἄβυσσοςων γνωσεως Δ
γ συ ερωτας

πουτε θειται Δ
Γ ο τε θνε ως μελλων α ανα

στησειν Δ
χ λ ζω οδοτατονκειμενον

Γ
Δ

Γ
Δ Δοξα σοι ο Θεο ος ημων δοξα

σοι

Γ
Δ

Γ
Δ Τοπους αμειβομενος Δ
γ ως γε γο νως

βροτος πε φη νας Δ
Γ περι γραπτος ο πλη

ρωωνταπαντα Δ
χ λ ως Θεος α περι γραπτος

Γ
Δ

Γ
Α Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Α λα ρον ε ξη γει ρας τω θε ι κω

Χρι στε ρη μα τι κα με πολ λοις πται σμα

σι ι θανεν τα ε ξα να στη σον δε ο μαι

Ἔτερος Κανών.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Δοξα σοι ο Θεο ος η μων δοξα

σοι

Επιστας συ τω ταφω θαυματουρ γε

Κυριε εν τη Βη θα νια Λα ζα ρου

του τον ε δα κρυ σας νο μω της φυ σε ως

πιστο ποι ων σου την σαρ κα Ι η σου ο

Θε ος μου ην περ προ σει λη φας

Δοξα σοι ο Θεο ος η μων δοξα

σοι

της Μα ρι ας το πεν θος συ πα ρευ θυς

ε παυ σας **α** Σω τερ και της Μαρ θας δει κνυ
ων το αυ τε ζου σι ον **α** συ γαρ α να στα σις
και συ ζω η ω σπερ ε φης **α** α λη θει α πε
λεις γαρ και παν των Κυ ρι ος **α**

Δόξα...

α **ε**ι λημ με νον κει ρι αις τον προ
σφι λη Κυ ρι ε **α** Α δου εκ νε κα δων και
ζο φου του τον αφηρ πα σας **α** συ εν τω λο
γω σου τω παν σθε νει του θα να του **α** δι αρ
ρη ζας κλει θρα τε και τα βα σι λει α **α**

Καὶ νῦν ...

α **ε**νοι κη σας Παρ θε νω σω
μα τι κως Κυ ρι ε **α** ω φθης τοις αν θρω ποις

ως ε πρε πε θε α θη ναι σε ρη ην και α νε
δει ζας ως α λη θη θε ο το κον ρη και πι
στων βο η θει αν μο νε φι λαν θρω πε ε ε
ε ε ε ε ε ρη

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Κάθισμα. ᾠχος δ'.Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῶ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῶ, ἔφησαν, Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος, αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνοῶν τὴν ταφήν, ἠρώτα πρὸς αὐτάς. Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῶ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον, ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής, ἐν Βηθανία προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς, ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον, καὶ εἰδὼς ἠρώτας, φησί, ποῦ τεθήκατε; καὶ τῶ Πατρὶ προσηύξω, δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἄδου, ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὄλων, προηγόρευσε λέγων; Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται, τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων, ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφὴν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα, ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Στίχοι.

Ἀδελφὰ πάσχεις, Συμεών, τῷ Κυρίῳ,
Εὐλῶ κρεμασθεῖς, ὡς ἀδελφὸς Κυρίου.
Ἐν ξύλῳ ἐβδόμη Συμεών πάγη εἰκάδι

μακροῶ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

Στίχοι.

Παθῶν καθαρθεῖς, ὦ Ἰωάννη Μάκαρ,
Μονῆς προέστης τῶν Καθαρῶν εἰκότως.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποπλίωνος, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχοι.

Σφαγεῖς Ποπλίων, αἷμα σὸν Χριστῶ χέεις,
Ὅς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλαι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχοι.

Τὸν Εὐλόγιον, τὸν ξενιστὴν τῶν ξένων,
Θεοῦ ξενιστῆς Ἀβραὰμ ξενιζέτω.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ Νέου, ὃς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχοι.

Κονίεται τὸ σῶμα, Μάρτυς Λολλίων,
Κόνιν φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δοὺς κόνιν.

Ἑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἐορτάζομεν τὴν Ἐγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραημέρου.

Στίχοι.

Θρηνεῖς Ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.

Ζωοῖς φίλον σου, τοῦτο θείας Ἰσχύος.

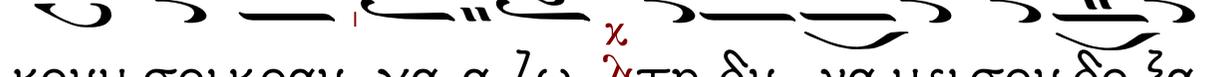
Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὡδή δ'.
 Ἐγὼ σου ἰσχυρὸς Κύριε σου καὶ

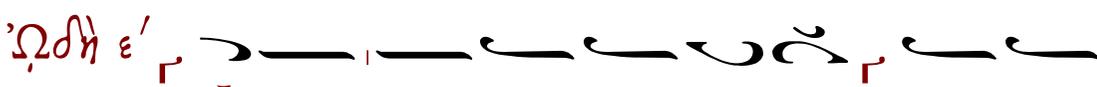
 δύναμις σου Θεοῦ σου ἀγαλλί

 αμα ὁ πατριάρχης κολοσσαίων σου καὶ

 τὴν ἡμετέραν πτωχεῖαν ἐπίσκε

 ψάμενος δι' ὁσυντῶν προφητῶν Ἀββα

 κουμοὶ κράζω ἡτὴν δύναμει σου δοξα

 στήσαντες

Ὡδή ε'.
 Ἐν ἡμῶν ἀπο

 πώ σου τὸ φῶς τὸ ἀδύτον σου καὶ

 ἐκάλυψε μετὰ τὸν σκοτεινὸν δει

 λαιόν σου ἀλλ' ἐπιστρέψον με καὶ πρὸς τὸ

Πατερων ημων Θεος ευλογητος ει
Ωδη η'. **Α**ι νου ου μεν ευλογουμεν και
προσκυνουμεν τον Κυριον
Τον Βασιλεεα **κ**των ουρανων
ον υμνουσι **στ**ρατιαι των Αγγελων υ
μνει τε **κ** και υπερψουου τε εις παντας
τους αιωωνα αας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέραν...
Κανὼν α', ᾠδὴ θ', τοῦ Λαζάρου.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος λ' δι Νη

ᾠχ^Γ Ν
ᾠ Τὴν ἀγνήνεν δοξῶς τιμησωμεν ᾠ λα
οὶ Θεοτοκὸν ᾠ τὴν τοφειὸν πυρ
εν γαστρι ἀφλεκτῶς συλλαβούσαν ᾠ
ᾠ υμνοῖσαι γητοῖς μεγαλυυνωμεν Δίς ᾠ
ᾠ Δόξα σοι ὁ Θεοοοος ἡ ἡμῶν δο
ξα σοι ᾠ
ᾠ Οὐλοοὶ ἰδόντες βαδίζοντα ᾠ νε
κροντεταρταῖον ᾠ εκπλαγέντες τῷ θαυματι
ἀνεβῶν τῷ Λυτρωτῇ ᾠ Θεὸν σε ἐν

υμνοις μεγαλυνοομεν ν
Α

^N
ν Δοξα σοι ο Θεο ο ο ος η ημων δο

ξα σοι ν
Α

^N
ν Προ πιστων την εν δοξον Εγερσιν ν
Α

την σην ω Σωτηρ μου νεκρον τετρα η μερον

⁶
ν εκ του Αδου ελευθεροις τον Λαζααρον ν
Α

εν υμνοις μεγαλυνωω σε ν
Α

Κανών β', Ὠδή θ', τοῦ Λαζάρου.

Ἦχος πλ. δ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἦχος λ' αἰ ² Γα

^Γ
ν Δοξα σοι ο Θεο ο ος η ημων δοξα

σοι ν
Α

^M
 ρι μων σου τον Πα τε ρα και α πο
 δει κνυ υ ων ως ουκ αν τι θεος η σθα προ
 σε ευχη Χρι στε αυ τε ζου σι ως ε γει
 ρας τον τετρα η με ρον

^Γ
 Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι

^M
 Εκ τα αφου τε ταρ ται ον Λα ζα ρον
 ε γει ει ρας της τρι η με ρου Χρι στε μου Ε
 γερ σε ως πα να λη θε στα τον πα σι
 δει κνυ εις μαρ τυ ρα

Δόξα...
 Βα δι ι ζεις και δα κρυ εις φθε γ

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

Ἦχος γ'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος νῦν ἐξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας, καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοί, σὲ Κραταιὲ γεραίρουσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν Ἄδην θανάτῳ σου. (Δίς)

Ἔτερον, ὅμοιον.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστός, ἤδη σκυλεύει θάνατε, καὶ ποῦ σου Ἄδου τὸ νίκος; τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμός, νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται, πάντες κλάδους τῆς νίκης, ὁ β' χορὸς αὐτῷ ἐπισεύωμεν.

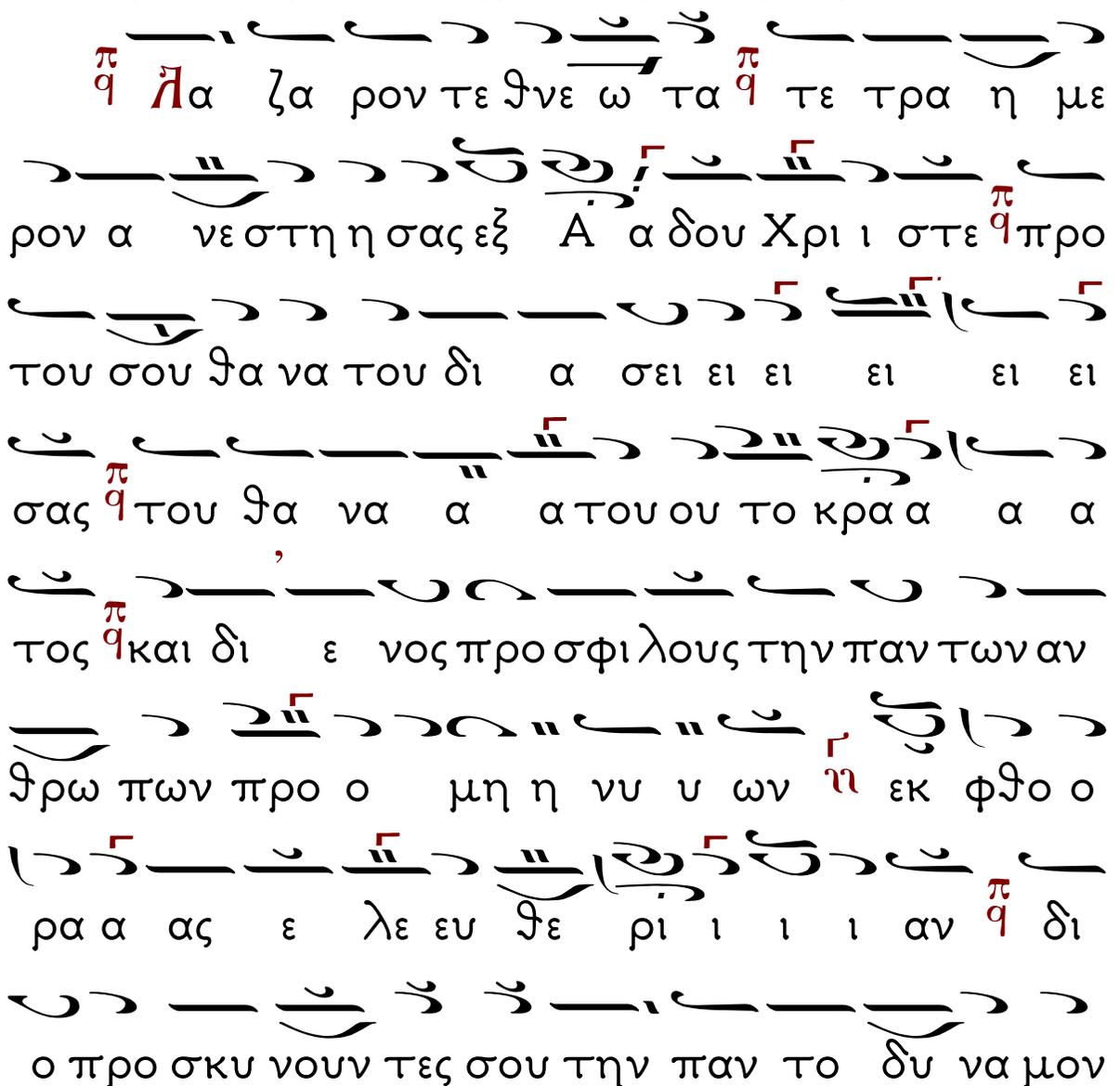
Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος 4/4 Πα

^Π
^π₉ Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
^Π σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
^Ν ^Π ον ^π₉ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου ρα α νω ω ω ων ^ϛ αι νει ει ει τε
^Μ ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ^ψι
ι ι ι στοις ^π₉ σοι πρε ε πει ^Δ υ υ υ μνος τω
^Π ω ω ω Θεε ε ε ω ω ^π₉
^Μ ^Π ^Μ
^π₉ ^Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
^Π Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του ^π₉ αι
νει ει ει ει τε α α αυ τον ^ϛ πα σαι αι

μα τι Λα ζα ρου ε ε πε ε στης ^ρπι στου
με νος η μιν τας δυ ο ου σι ας σου μα κρο ο
ο ο θυ υ υ με ^πο τι Θε ος και αν θυρω
πος ^πεξ α γνης Παρ θε ε νου ου πα α ρα
γε ε ε ε γο ο ο νας ^πως μεν γαρ βρο τος ε
πε ρω τας που τε ε θα α πται ^ρως δε Θε ος
α νε στη σας ζω η φο ρω νευ μα α τι ^ρτον
τε τρα η η η η με ε ε ρον ^π
^π^ραι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις
αυ του ^παι νει τε αυ τον ^πεν στε ρε ω μα τι
της δυ να α α με ως α α αυ του ^π

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας
 ἐξ Ἄδου Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου,
 διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἑνὸς
 προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων,
 ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνούντές σου,
 τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν·
 Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

 π⁹ Ἰα ζα ρον τε θνε ω τα π⁹ τε τρα η με
 ρον α νε στη η σας εξ Ἀ α δου Χρι ι στε π⁹ προ
 του σου θα να του δι α σει ει ει ει ει ει
 σας π⁹ του θα να α α του ου το κρα α α α
 τος π⁹ και δι ε νος προσ φι λους την παν των αν
 θρω πων προ ο μη η νυ υ ων η εκ φθο ο
 ρα α ας ε λε ευ θε ρι ι ι ι αν π⁹ δι
 ο προ σκυ νουν τες σου την παν το δυ να μον

ε ε ζου ου σι ι αν βο ω ω ω με εν

ευ λο γη με νο ος ει Σω ω τηρ ε ε λε η σο

ο ο ον η η η μας

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη

θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α

αυ του

Μάρθα και Μαρία, τῷ Σωτήρι ἔλεγον· Εἰ ἦς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρ θα και Μα ρι α τω Σω τη η ρι ι

παι νει τε αυ τον εν ψαλτη ρι ι ι ω και
κι θα α α ρα

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανία δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τῆς Θεοτητος σου Χριστη πα
ρεχων τοις μαθηταις σου τα συμβολα εν
τοις οοχολοις εταπειεινους σεαυ
τον αποκρυψαι ταυτην

βου λο με ε νος ^π9 δι ο τοις Α πο στο λοις ως
 προ γνω στη ης και Θε ε ος ^η του Λα ζα ρου
 τον θα να α τον ^η προ η γο ο ο ο ρε ε
 ευ σας ^π9 εν Βη θα νι α δε πα ρω ων τοις λα α
 οις ^π9 του φι λου σου τον τα φο ον α γνο ο ων ^η
 μα θειν ε ζη τει εις ως α α α αν θρω ω ω
 πος ^π9 αλλ ο δι α σου τε τρα η με ε ρος α
 να αστας ^Δ το ο θει ον σου ου κρα α τος ε ε
 δη η η λω ω ω ω σε ^π9 παν το δυ να α
 με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ζα α α σοι ^π9
 Ἦχος ^Λ Πα ^χ ^π9 ^Π ^π9 ^π9 ^π9 ^π9
 Ἄ νει τε αυ τον εν τυμ πα

νω και χορω^π αι νει τε αυ τον^π εν χορ
 δαι αι αις και αι ορ γα α α νω^π

Τεταρταῖον ἡγειρας τὸν φίλον σου Χριστέ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἶ ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῆ δυναστεία, αὐτεξουσίῳ θελήματι, ὧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἶ^β ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

^π Τε ταρ ται ον η γει ρας τον Λα ζα α ρον
 Χρι ι στε^Δ και τον της Μαρ θας και Μα ρι ας
 θρη η νο ον ε ε ε πα α α αυ σας^π υ πο
 δει κνυ ων τοις πα α σιν^π ο τι αυ τος ει ο
 τα πα α αν τα πλη η ρων^Δ θε ι κη δυ υ
 να α στει ει ει α^Δ αυ τε ζου σι ω ω ω θε

ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε·
Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ
ἀδελφός.

B

π⁹ 6^λ
 Μαρθα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α ο
 Δι δα σκα α λος Δ πα α α ρε ε στι και
 αι αι φω νει ει ει ει σε π⁹ προ ο ο ο σε
 ε ε ελ θε π⁹ η δε δρομαι α ελ θου σα
 ο που ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ος 6^λ
 ι δου ου σα α α νε ε βο ο ο η η η η
 σε π⁹ πε σου ου σα προ σε κυ νη η σε ε z
 και τους α χρα αν του ους πο दा ας σου π⁹ κα
 τα φι λου σα α ε ε λε ε γε π⁹ Κυ ρι

ε ρον ^γ **δ**ι μονον γαρ ως ε πε στης τω ω ω
 μνη μα α τι ^ε **λ**η φω νη ζω ω η ^ε **λ**τω τε
 θνε ω τι ι γε ε ε γο ο ο ο νε **δ** και
 στε να α ζας ο ο Α α α της α πε ε ε
 λυ σε ε φο ο ο ο ο βω ^γ **δ**ι με γα το θ α α αυ μα
^δ **δ**ι πο λυ ε ε λε ε ε ^δ **δ**ι Κυ υ υ ρι ε δο ο
 ο ο ζα α α σοι ^γ **δ**
^χ ^γ **δ**ι ζο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι
 ε ^ε **λ** εν ο λη καρ δι α μου ^ε ^χ ^ε **λ** δι η γη
 σο μαι παν τα α τα α θ αυ μα σι ι ι α
 α α σου ^γ **δ**

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθα· Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις, ἔργω τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον, καὶ με φιλόανθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς συμπαθῆς ἐξανάστησον, δέομαι.

Κα θω ς ε ι πα ς Κυ ρι ε τη η η Μα αρ
 θα Ἐ γω ε ι μι ι η η Α α να α α
 στα α α ςι ς ἔ ρ γω τον λο γον ε ε ε
 πλη ρω ω ςα ς ἐ ζ Α α δου κα λε ςα ς το ον
 Λα α α α ζα α α ρον κα με φι ι λαν
 θρω ω πε νε κρον τοι οι οι ς πα θε ε ςιν ὡ ς
 συμ πα α θη ς ε ζα να α α στη ςον δε ε
 ε ε ο ο ο ςι
ο

Ἦχος Δι' ^χ Δοξα Πατρι και Υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μέγα και παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται
 σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου
 Χριστὸς φωνήσας ἤγειρε, και φίλον ἐκάλεσε,
 δοξολογήσωμεν αὐτόν, ὡς ὑπερένδοξον, ὡς ταῖς
 πρεσβείαις, τοῦ δικαίου Λαζάρου, σῶση τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Με ε γα και πα ρα α δο ο ο ζον
 θα αυ μα τε ε τε ε ε λε σται ση η η
 με ε ε ε ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε
 ταρ ται αι ον εκ τα φου Χρι στος φω
 νη η σας η η η η γει ει ει ρε και
 αι φι ι ι λον ε ε κα α α λε ε ε ε σε

δο ξο λο γη η σω ω μεν α αυ τον ως
υ υ υ πε ρε ε εν δο ο ο ξο ον
ω ως ταις πρε ε σβει ει ει αις του δι και
αι αι ου ου ου Λα ζα α ρου σω ση τας ψυ υ
χα α ας η η η η μων

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Υ πε ρευ λο γη με ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α
γαρ του εκ Σου σαρκω θε εν τος ο α
δης ηχ μαλω τισται ο Α δαμ α να κε εκλη
ται η κα τα ρα νε νε εκρω ται η Ευ
α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θανα
τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν
δι ο α νυ μνου ν τες βο ω ω μεν ευ
λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως

ⲉⲩ ⲃⲟ ⲕⲏ ⲥⲁⲥ ⲃⲟ ⲟ ⲟ ⲫⲁ ⲥⲟⲓ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.

Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές.

Ἦχος Δι

με Δοξα σοι τω δειξαντι το φως

δοξα εν υ ψιστοις Θεω και επι γης

ειρηνη εν ανθρωποις δοκιμια

Υμνουμεν σε ευλοογουμεν σε ε προ

σκυνουμεν σε δοξολοογουμεν σε ευ

χαριστουμεν σοι δια την μεγαλην

σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρανε Θε

εε Πατερ παντοκρατορ Κυριε

Υιε μονογενης Ιησου Χριστε

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εν δε ζι α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θεου Πατρος Α μην

Καθ ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

σου ^ⲁ εις τους αι ^ϕ ω νας Α ^ⲁ μην ^ⲁ

^ⲁ Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας ^ⲁ κα θα απερηλπισα μεν ε

πι σε ^ⲁ

^ⲁ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου ^ⲁ (γ')

^ⲁ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^ⲁ Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σοον με ^ⲁ ι α σαι την

ψυχη ην μου ^ⲁ ο τι η μαρτο ο ον σοι ^ⲁ

^ⲁ Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον ^ⲁ

δι δα ζο ον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ισου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας Δίς

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι

και νυν και αι και εις τους αιω
νας των αιωνων αμην

Αγιος Αθανασος ελεη
σον ημασ **Ἀσματικὸν.**

Ααααααααγιος
οοοοοοοοοο

Ααααααααγιος
Ιισχυροοοοοοοο

Αγιος αααθαναατος ε

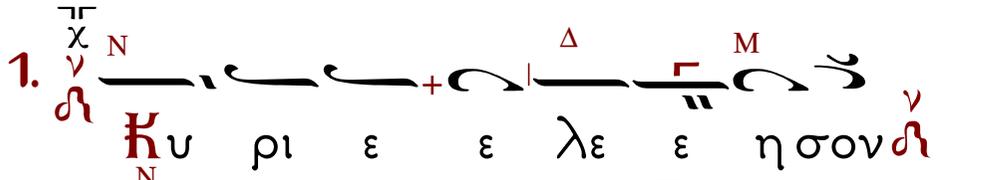
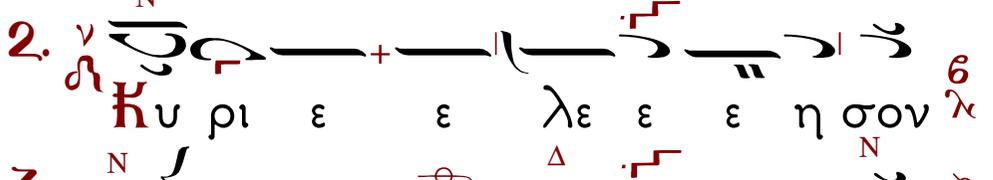
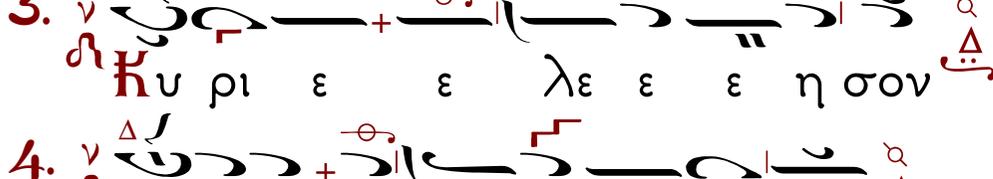
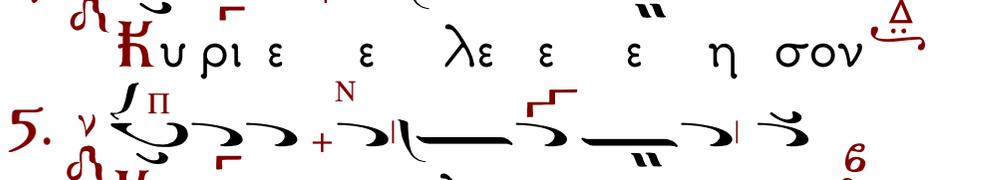
27-04-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας

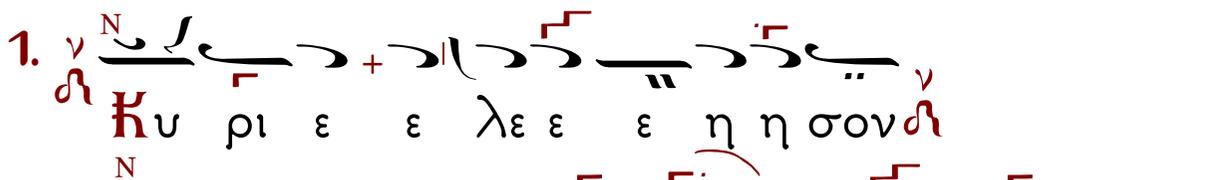
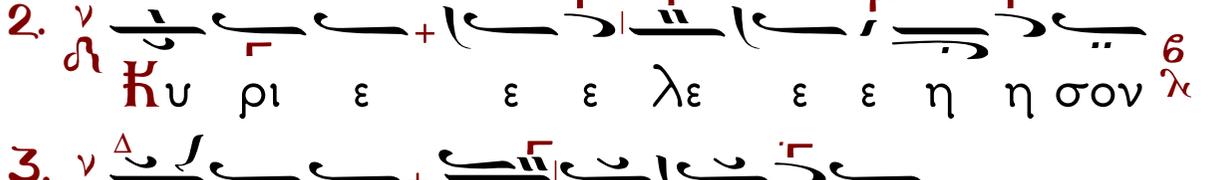
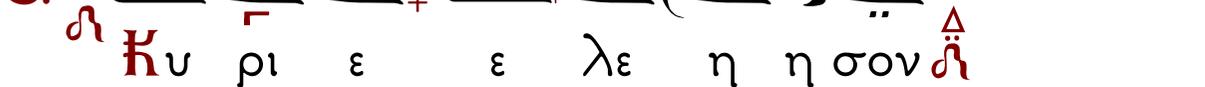
ⲁ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος πλ. δὲ Νῆ

1. **Κυριε ελεεησον**
2. **Κυριε ελεεησον**
3. **Κυριε ελεεησον**
4. **Κυριε ελεεησον**
5. **Κυριε ελεεησον**
6. **Κυριε ελεεησον**

ΕΤΕΡΑ.

1. **Κυριε ελεεησον**
2. **Κυριε ελεεησον**
3. **Κυριε ελεησον**

4. ^Δ
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^γ

5. ^Ν
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^γ

6. ^Ν
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^δ

7. ^Γ
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ

8. ^Δ
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ

9. ^Δ
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ

10. ^Ν
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^γ

11. ^Ν
^γ ^δ ^κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^δ

12. ^Ν
^γ ^δ ^κοι ^γ ^δ ^κυ ρι ε ^γ ^δ

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

Στίχ. α'. Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψα λλειν τω ο
νο μα τι σου Υ ψιστε

Ἔ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἔ του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Ἔ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6.

Στίχ. γ'. ^χ **Ο** τι ευφρανας με Κυριε

+ **και** εν τοις εργοις των χειρων σου **αγαλλιασομαι**

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου **Σω**

^χ **Ο** τι ευφυσ Κυριος ο Θεος ημων **και** ουκ εστιν αδικια

τερ σωσονημας

6.

Στίχ. δ'. ^χ **Ο** τι ευφυσ Κυριος ο Θεος ημων **και** ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου **Σω**

^χ **Ο** τι ευφυσ Κυριος ο Θεος ημων **και** ουκ εστιν αδικια

τερ σωσονημας

6.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὸ τελευταῖον. ^χ ^Δ **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

 το οκου ^{ζ'} **Σ**ωτὴρ σῶσον ἡμᾶς ^χ **α**σ ^Δ

Ἀντίφωνον β'.

^χ ^M ^Δ **Ἄ**μνη ἡ ἡν ^Δ

Σπχ. α' ^χ ^Γ ^Δ **Ο**Κυριος εβασιλευσεν

 ευπρεπειαν ενεδυσασατο ^Δ ενε

 δυσασατο Κυριος δυναμιν και πε

 ρι εζωσατο ^Δ

^χ ^Δ ^Γ **Σ**ωσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεου ^Δ ^Γ ο α

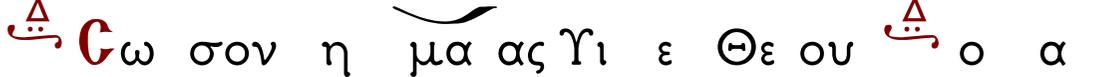
^B ^M ^Δ ^M ναστας εκνεκρων ^Δ ψαλλοντας σοι αλλη

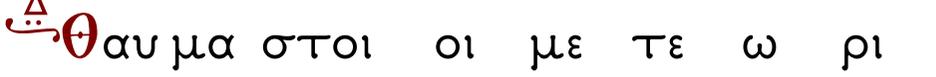
^Γ ^Δ λου ι α ^Δ

Σπῆχ. β! ^χ
^Δ
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

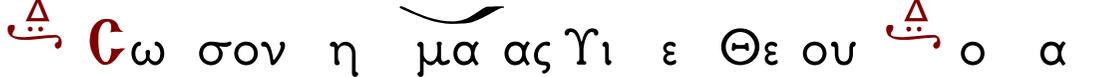
ται

^Δ
^Γ
^Δ
ω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
^B ^M
^Δ
^M
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
^Γ ^Δ
λου ι α

Σπῆχ. γ! ^χ
^Δ
Θαυμα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασσης θαυμα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

^Δ
^Γ
^Δ
ω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
^B ^M
^Δ
^M
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
 λου ι α

Σπίχ. δ' χ̣^Γ M Δ
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων

Γ Δ Γ Δ Γ
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

B M Δ M +
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ M
 λου ι α

χ̣^Γ M
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

M Γ Δ B Γ
 Δ και νυν και α ει και εις τους αι αι

 ω νας των αι αι ω νων α μην

 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με

 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι

 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει

 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε

 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε

 ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη σας

 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν

 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

ο νοματι Κυριου

π
9

Στίχος β! Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (118^ν 2)

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ...

Στίχος γ! Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (118^ν 3)

π
π
9
9
Τὴν κοι νην Α να στα σιν προ του σου

πα θους πι στου με νος Δ εκ νε κρων η γει ρας

τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος π ο θεν και η

μεις ως οι παι αι δεσ Δ τα της νι κης συμ βο λα

φε ρον τες π σοι τω νι κη τη η του θα να του

βο ω ω μεν Δ ω σαν να εν τοις υ ψιστοις Δ

ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος Δ εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ου ου ου

π
9

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

^π_χ ^M Δε ^Δ ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^B σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ ω
^Γ ^Δ ^B σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α α
^M ^Γ ^Δ ας ε εκ νε κρω ω ω ω ν ψα λ λον τας
⁺ σοι α λ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον

^Γ ^Π
^π ⁹ **Τ**ην κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 πα θους πι στου με νος ^Δ **Δ** εκ νε κρων η γει ρας
 τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος ^π ⁹ ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες ^Δ **Δ** τα της νι κης συμ βο λα
 φε ρον τες ^π ⁹ σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βο ω ω μεν ^Δ **Δ** ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ^Δ **Δ**
 ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος ^Δ **Δ** εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου

^π
⁹

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

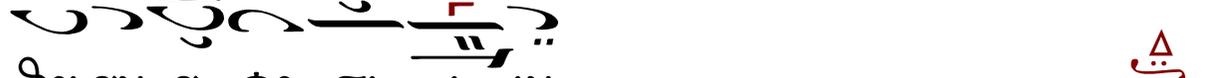
Ἦχος Δι γ

^πχ ^Δ
^Δ **Η** πα αν των χα ρα Χρι στος η α λη

 η θει α ^Δ το φως η ζω η του κο σμου η Α

 να στα σις ⁶ τοις εν γη πε φα νε ε ρω ται

^Δ τη αυ του α γα θο τη τι ⁶ και γε γο νε τυ

 πος της Α να στα σε ως ^Δ τοις πα σι πα ρε χων

 θει αν α φε σι ι ιν

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος Ἱ Πα

^{π Π}
^χ
^π
⁹ **Θ** σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη τε **Δ** Χρι

^Ν
^{Γ Π}
⁹ στονε νε δυ σα σθη Αλλη λου ου ι ι α **Δ**ίς ^π
⁹

^{Μ Π}
^π
⁹ **Θ** ο ο σοι οι εις Χρι στονε βα πτι σθη

^Ν
^Δ
⁹ τε **Δ** Χρι στοον ε νε δυ σα σθη Αλλη λου ου

^{Γ Π}
^π
⁹ ι ι α **Δ** ^π
⁹

^Π
^π
⁹ **Δ** ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Δ**

^Δ
⁹ **Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

^Ν
^Δ
⁹ **Χ** ρι στοον ε νε δυ σα σθη Αλλη λου ου

ⲓⲓⲁ

ι ι α

π
9

ⲭⲁⲛⲁⲛⲁⲙⲓⲥ

Ⲡⲩⲩⲛⲁⲁⲙⲓⲥ

Ⲡⲟⲥⲓⲉⲓⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲟⲛⲉⲉⲃⲁⲡⲧⲓⲓ

ⲟⲥⲓⲉⲓⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲟⲛⲉⲉⲃⲁⲡⲧⲓⲓ

ⲓⲥⲑⲏⲛⲧⲉⲉⲉⲧⲁⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲟⲟⲛⲉ

ι σθηνη τε ε ε ⲧⲁⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲟⲟⲛⲉ

ⲉⲛⲉⲉⲉⲧⲩⲩⲥⲁⲁⲥⲑⲉⲉⲀⲗⲗⲏⲗⲟⲩ

ε νε ε ε δυ υ σα α α σθ ε ε Αλ λη λου

ⲟⲩⲟⲩⲟⲩⲟⲩⲁ

ουουουου ι ι ι ι α

π
9

Ἀπόστολος. Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς κστ' (26).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΒ' 28 -29, ΙΓ', 1-8)

Ἄδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους· καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. Ἀφιάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ

φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;
Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες
ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν
ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 4β'.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. (ΙΑ' 1-45)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανία, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· εἴαν δὲ τις περιπατεῖ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν

κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρηρησία· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτόν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἤς ᾤδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· οἶδα ὅτι

ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κὰν ἀποθάνῃ, ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὕπῳ δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ

ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοιξάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψεις τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκῶς κείμενος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῆ μεγάλης ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκῶς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατέ αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν

Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

27-04-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

ω ω ω ω ω ^{Π ρ} αι αι αι αι αι αι αι ^Δ αι
αι αι αι αι αι αι νο ον ^{π ρ} κα τηρ τι ι σω
ω ω ω αι
αι αι αι αι νο ον ^{Δ ρ} Αλ λη λου ου ι ι α α α
α α ^{π ρ} α α α ^{π ρ}

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εἰς α φε σιν
α μαρ τι ων και εἰς ζω ην την αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δί

^M
^Δ Ἄ α μ η ν ^Δ ^Δ ε ἡ τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι
 ο υ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ν α π ο τ ο υ ν υ ν κ α ι ε
 ω ς τ ο υ α ι ω ν ο ς (Δίς)

⁶ τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ο υ ε ἡ ε υ λ ο
 γ η μ ε ε ν ο ν α π ο τ ο υ ν υ ν κ α ι ε ω ς τ ο υ
 α ι ω ω ω ν ο ο ο ς

Τὸν Εὐλογοῦντα.

^Δ τ ο ν ε υ λ ο γ ο ὕ ο υ σ υ ν τ α κ α ι α γ ι ι
 α ζ ο ν τ α η μ α ς Κ υ ρ ι ε φ υ λ α τ τ ε
 ε ι ε ι ε ι ς π ο λ λ α ε ε τ η ἡ ἡ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.